

روش های یاد دهی خدا باوری نهاد خانواده به کودکان

فاضل جلائی نوبری^۱، حسین جلائی نوبری^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی-تجارت الکترونیک، دانشگاه مهر البرز تهران

^۲ دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز و عضو شورای پژوهشی مرکز توسعه پژوهشهای بین رشته ای معارف اسلامی و علوم سلامت منطقه ۲ کشور (نویسنده مسئول)

چکیده

با نگاهی حکیمانه به عالم هستی و انسان‌ها درمی‌یابیم، این آفرینش هدف‌دار بوده و هدفی جز رسیدن به کمال را دنبال نمی‌کند. لذا چون خداوند متعال کمال مطلق است، پس هدف از آفرینش عالم امکان و انسان‌ها و تمام موجودات خود خداست. با این توضیح لازم می‌آید شناختی کافی و وافی در مورد مبدأ و مقصد عالم امکان به کودکان آموزش داده شود؛ چرا که تنها راه سعادت بشری ایمان به خداست ایمانی که مقدمه‌اش معرفت الی الله است. انسانی که فطرتاً خداجو و حقیقت‌جوست، اگر بر مبنای شیوه های آموزشی مناسب، حس و گرایش خداجویانه اش تقویت شود، قدم در راه شناخت خداوند خواهد گذاشت. کسانی که خواهان آموزش خداشناسی به فرزندان خود هستند، ناگزیر باید با راه‌های شناخت خداوند آشنایی داشته باشند؛ همچنین آشنایی اجمالی با ویژگی‌های روانی کودک، می‌تواند برای اولیا و مربیان راهگشا باشد. زیرا که استحکام پایه‌های اصلی زندگی به دوران کودکی و چگونگی گذران کودکی بستگی دارد. بنابراین آگاهی از ویژگی‌های روانی، شناختی و... کودک برای نیل به یک آموزش پویا و موفق، امری ضروری است. کودک در دوره‌ی دوم کودکی، بیش از آنکه به مفاهیم ذهنی اهمیت دهد، مسائل عینی را قبول دارد. لذا به جهت عدم انتزاع باید به دو شیوه‌ی مستقیم (بازی، داستان، شعر، نمایش، مثال و ...) و غیرمستقیم (روش‌های رفتاری والدین: الگوسازی، معاشرت بر محور الله و...)، بر مبنای شیوه‌های اساسی شناخت خداوند، برای آموزش یاری جست.

واژه‌های کلیدی: روش، آموزش، خدا باور، کودکان